Τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών. (Ζούμε ότι Έγραψαν)

Από ***Σπύρος Μακρής***

Διαβάστε προσεκτικά για να ξέρετε τι μας ετοιμάζουν… Πέρασε σχεδόν ένας αιώνας από την ημέρα, πού ένα μεγίστης σημασίας έγγραφο είδε το φως της ημέρας! Έτσι, για πρώτη φορά στην ιστορία των ΗΠΑ το Νοέμβριο του 1979 δημοσιεύθηκαν καταγγελίες ότι οι Μασόνοι και οι Σιωνιστές είναι υπεύθυνοι για τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους και όσα δεινά απ΄ αυτούς προήλθαν…

Τι είναι τα Πρωτόκολλα των των σοφών της Σιών;

Πρόκειται για κείμενα του διεθνή σιωνισμού (Illuminati – Πεφωτισμένων). Τα κείμενα των "Πρωτοκόλλων" που μιλάνε για το σχέδιο του Σιωνισμού, είχαν

κρατηθεί σαν πρακτικά, όταν κατά το 1897 οι Σιωνιστικές μυστικές εταιρείες συγκρότησαν ένα συνέδριό τους στην πόλη Βασιλεία της Ελβετίας… Τα κείμενα όμως αυτά διέρρευσαν και έφτασαν στα χέρια των Χριστιανών. Πρώτος εκδότης των "Πρωτοκόλλων" υπήρξε ο Ρώσσος καθηγητής Σέργιος Νείλος το 1902. Αμέσως μετά την αποκάλυψή τους, οι σιωνιστές αγόραζαν όλα τα αντίτυπα, και αφού είδαν ότι δεν πετύχαιναν στο σκοπό τους, άρχισαν να λένε (μέχρι της σήμερα) ότι αυτά είναι ψέματα και προέρχονται από τους εχθρούς τους! Όπως όμως θα δούμε, σχεδόν όλα τα πρωτόκολλα έχουν επαληθευθεί ή επαληθεύονται στις… ημέρες μας! Η παρακάτω αναφορά είναι παρμένη από το Γαλλικό κείμενο των Πρωτοκόλλων όπως τα δημοσίευσε ο Roger Lambelin το 1924 στο περισπούδαστο και αποκαλυπτικότατο βιβλίο του…

Πρωτόκολλο Πρώτο.

Οι Χριστιανικοί λαοί αποκτηνώθηκαν από τα ισχυρά ποτά, η νεολαία τους αποβλακώθηκε από τις κλασσικές σπουδές και από την πρόωρη ακολασία, στην οποία την έχουν σπρώξει οι πράκτορες μας (οικοδιδάσκαλοι, υπηρέτες, γυναίκες παιδαγωγοί στα σπίτια των πλουσίων) οι υπάλληλοί μας αλλού, οι γυναίκες μας στους τόπους διασκεδάσεως των Χριστιανών. Στον αριθμό των τελευταίων αυτών πρέπει να προσθέσουμε και τις ονομαζόμενες"γυναίκες του κόσμου" που μιμούνται με τη θέλησή τους τις ακολασίες τους και τις ηδυπάθειες τους. Το σύνθημά μας είναι: Η ισχύς και η υποκρισία. Εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι πρώτοι έχουμε ρίξει στο λαό τις λέξεις: "Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα", λέξεις που επαναλαμβάνονται ύστερα από ανόητους παπαγάλους, οι οποίοι προσελκύονται από παντού μ’ αυτό το δόλωμα και δεν χρησιμοποιούνται για τίποτε άλλο παρά για να καταστρέψουν την ευημερία του κόσμου, την αληθινή ατομική ελευθερία, που άλλοτε προφυλασσόταν τόσο καλά εναντίον του εξαναγκασμού του συρφετού.

Πρωτόκολλο Δεύτερο.

Οι άρχοντες, που θα τους εκλέγουμε εμείς από την τάξη του λαού ανάλογα με το δουλικό χαρακτήρα τους, δε θα είναι πρόσωπα προετοιμασμένα για τη διακυβέρνηση της χώρας. Η διανοούμενη τάξη των Χριστιανών θα καυχιέται για τις γνώσεις της και, χωρίς να τις εξετάζει λογικά, θα ενεργοποιεί όλα τα διατάγματα της επιστήμης, τα οποία θα συγκεντρώνουν οι πράκτορες μας, για να οδηγούν τα πνεύματα των Χριστιανών στην κατεύθυνση που μας είναι αναγκαία. Μη νομίσετε ότι αυτές οι διαβεβαιώσεις μας είναι αβάσιμες. Παρατηρήστε τις επιτυχίες, τις οποίες μπορέσαμε να δημιουργήσουμε στο Δαρβινισμό, στο Μαρξισμό, στο Νιτσεϊσμό. Ο τύπος ενσαρκώνει την ελευθερία του λόγου. Αλλά τα Κράτη δε μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν αυτή τη δύναμη, και έτσι αυτή έπεσε στα χέρια μας. Με αυτή πετύχαμε επιρροή, μένοντας συγχρόνως αφανείς.

Πρωτόκολλο Τρίτο.

Λίγο χρόνο ακόμη και οι αταξίες, οι χρεοκοπίες θα εμφανισθούν παντού. Οι καταχρήσεις της εξουσίας θα ετοιμάσουν τελικά την πτώση όλων των πολιτευμάτων, και όλα θα ανατραπούν κάτω από τα χτυπήματα του μαινόμενου πλήθους. Όλα αυτά τα δήθεν "δίκαια του λαού" δεν υπάρχουν παρά μόνο στη φαντασία. Δεν είναι ποτέ πραγματοποιήσιμα. Με την καθοδήγησή μας ο λαός έχει καταστρέψει την αριστοκρατία, που ήταν η προστάτρια του κι η φυσική μητέρα τροφός του, της οποίας

το συμφέρον είναι συνυφασμένο με την ευημερία του λαού. Τώρα που η αριστοκρατία είναι κατεστραμμένη, ο λαός έπεσε στο ζυγό των οποιωνδήποτε, των λωποδυτών που πλούτισαν, οι οποίοι τον καταπιέζουν χωρίς έλεος. Το συμφέρον μας απεναντίας είναι να εκφυλίζονται οι Χριστιανοί. Οι Χριστιανοί έχασαν την συνήθεια να σκέπτονται χωρίς τις επιστημονικές συμβουλές μας. Θυμηθείτε τη Γαλλική Επανάσταση, την οποία χαρακτήρισαν "μεγάλη". Τα μυστικά της προπαρασκευής της είναι πολύ γνωστά, διότι υπήρξε ολόκληρη έργο των χεριών μας. Προς το παρόν είμαστε άτρωτοι σαν διεθνής δύναμη, διότι, όταν μας επιτίθενται σε ένα κράτος, μας υπερασπίζονται στα άλλα. Η λέξη "ελευθερία" βάζει τις ανθρώπινες κοινωνίες σε πάλη εναντίον κάθε εξουσίας, εναντίον κάθε δύναμης και αυτής ακόμη της δύναμης του Θεού και της Φύσης.

<u>Πρωτόκολλο Τέταρτο</u>

Κάθε δημοκρατία περνά από διάφορα στάδια. Το πρώτο μοιάζει με τις πρώτες μέρες της μανίας ενός τυφλού που ρίχνεται εδώ κι εκεί. Το δεύτερο είναι αυτό της δημαγωγίας, απ' την οποία γεννιέται η αναρχία. Έπειτα έρχεται αναπόφευκτα ο δεσποτισμός. Όχι δεσποτισμός νόμιμος και δηλωμένος και επομένως υπεύθυνος, αλλά δεσποτισμός αόρατος και άγνωστος, όμως αισθητός. Δεσποτισμός που ασκείται από μυστική οργάνωση, η οποία ενεργεί με πολύ μικρότερη ευσυνειδησία όσο χρόνο ενεργεί κάτω απ' την κάλυψη διαφόρων πρακτόρων, των οποίων η αλλαγή όχι μόνο δεν τη βλάπτει, αλλά την ενισχύει κιόλας, απαλλάσσοντας την απ' το να ξοδεύει τους πόρους της στο να ανταμείβει μακροχρόνιες εκδουλεύσεις. Ποιος θα μπορούσε να ανατρέψει μια αόρατη δύναμη; Διότι τέτοια είναι η δική μας.
Η εξωτερική επιφάνεια του Μασονισμού δε χρησιμεύει παρά στο να καλύπτει τους σκοπούς μας. Το σχέδιο της ενέργειας της αόρατης αυτής δύναμης και επιπλέον ο τόπος της διαμονής της θα μένουν πάντοτε άγνωστα στο λαό. Να γιατί είναι αναγκαίο να καταστρέψουμε την πίστη, να αποσπάσουμε από το νου των Χριστιανών αυτή την ίδια την αρχή της Θεότητας και του Αγίου Πνεύματος, για να υποκαταστήσουμε στη θέση τους τους υλικούς υπολογισμούς και τις υλικές ανάγκες.
Και για να μη έχουν τα πνεύματα των Χριστιανών τον καιρό να σκέπτονται και να εξετάζουν τα σχετικά με τους εαυτούς τους, πρέπει να τα αποσπάμε με τις βιομηχανίες και το εμπόριο. Οι κοινωνίες αυτές θα έχουν μία απόλυτη απέχθεια προς την ανώτερη πολιτική και προς τη Θρησκεία.

<u>Πρωτόκολλο Πέμπτο.</u>

Ποια μορφή διοικήσεως μπορεί κανείς να δώσει σε κοινωνίες, στις οποίες η διαφθορά εισχώρησε παντού, στις οποίες δε φτάνει κανείς στον πλούτο παρά μόνο μέσω εκείνων των ικανών εκπλήξεων, που είναι ψευτολωποδυσίες, στις οποίες βασιλεύει η ακολασία των ηθών και η ηθική δε συγκρατείται παρά μόνο με τιμωρίες και με σκληρούς νόμους και όχι με εκούσια παραδεκτές αρχές, στις οποίες τα αισθήματα της Πατρίδας και της Θρησκείας καταπνίγονται από κοσμοπολίτικες δοξασίες; Ποια μορφή Κυβερνήσεως να δώσει κανείς σ' αυτές τις κοινωνίες εκτός από την αυταρχική μορφή, την οποία θα περιγράψω παρακάτω; Θα κανονίσουμε μηχανικά τις πράξεις του πολιτικού βίου των υπηκόων μας με νέους νόμους. Οι νόμοι αυτοί θα καταργήσουν μία προς μία όλες τις πάρα πολύ μεγάλες ελευθερίες, οι οποίες χορηγήθηκαν από τους Χριστιανούς, και η βασιλεία μας θα εκδηλωθεί με έναν αυταρχισμό τόσο επιβλητικό, ώστε να είναι σε θέση σε κάθε χρόνο και τόπο να φιμώσει τους Χριστιανούς, οι οποίοι θα θελήσουν να μας κάνουν αντιπολίτευση και

θα είναι δυσαρεστημένοι. Όταν ο λαός θεωρούσε τα βασιλικά πρόσωπα ως μια καθαρή απόρροια της Θείας Θελήσεως, υποτασσόταν χωρίς ψίθυρο στην απολυταρχία των βασιλιάδων. Αλλά από την ημέρα που έχουμε υποβάλλει στους ανθρώπους την ιδέα των ατομικών τους δικαιωμάτων, θεώρησαν τα βασιλικά πρόσωπα ως απλούς θνητούς. Το "ελέω Θεού" έπεσε από το κεφάλι των βασιλιάδων, αφού τους αφαιρέσαμε την πίστη τους προς το Θεό. Η εξουσία μεταφέρθηκε στο δρόμο, δηλαδή σ' έναν τόπο δημόσιο, και έτσι εμείς την κυριεύσαμε. Οι δυνάμεις δε μπορούν να συνάψουν ούτε την πιο ασήμαντη συμφωνία χωρίς να παίρνουμε εμείς μέρος σ' αυτή. Η επιστήμη της πολιτικής οικονομίας, που επινοήθηκε από τους σοφούς μας, μας δείχνει από πολύ καιρό το ακατανίκητο γόητρο του χρυσού. Το κεφάλαιο, για να έχει τα χέρια ελεύθερα, οφείλει να πετύχει το μονοπώλιο της βιομηχανίας και του εμπορίου. Αυτό ακριβώς πραγματοποιεί συνεχώς ένα αόρατο χέρι σε όλα τα μέρη του κόσμου. Το μεγαλειώδες πρόβλημα της Κυβερνήσεώς μας είναι να εξασθενίζουμε το δημόσιο φρόνημα μέσω της κριτικής, να κάνουμε τους λαούς να χάνουν την συνήθεια να σκέπτονται, γιατί η σκέψη δημιουργεί την αντιπολίτευση, να μετατρέπουμε τις δυνάμεις της σκέψης σε ρητορικές αψιμαχίες. Θα οικειοποιηθούμε τη φυσιογνωμία όλων των κομμάτων, όλων των τάσεων και θα τις διδάξουμε στους ρήτορες μας, που θα μιλάνε τόσο πολύ, ώστε όλος ο κόσμος θα απαυδήσει ακούγοντάς τους. Για την εξασφάλιση της κοινής γνώμης στα χέρια μας, πρέπει να την κάνουμε περίπλοκη, εκφράζοντας από διάφορα μέρη και για πολύ χρόνο τόσες αντιφατικές γνώμες, ώστε οι Χριστιανοί θα χαθούν στο τέλος μέσα στο λαβύρινθο τους και θα πιστέψουν τελικά ότι αξίζει πολύ καλύτερα να μην έχει κάποιος καμία γνώμη στην πολιτική. Αυτά είναι ζητήματα που η κοινωνία δεν πρέπει να γνωρίζει. Δεν επιτρέπεται να τα γνωρίζει εκτός από εκείνον, ο οποίος τη διευθύνει. Αυτό είναι το πρώτο μυστικό. Θα κουράζουμε τόσο πολύ τους Χριστιανούς μ' αυτή την ελευθερία, ώστε θα τους εξαναγκάζουμε να μας προσφέρουν μια διεθνή εξουσία, η διάταξη της οποίας θα είναι τέτοια, ώστε να κατορθώσει, χωρίς να τις συντρίψει, να περιλάβει τις δυνάμεις όλων των Κρατών του Κόσμου και να σχηματίσει την Υπέρτατη Κυβέρνηση.

Πρωτόκολλο Έκτο.

Λίγο αργότερα θα ιδρύσουμε τεράστια μονοπώλια, δεξαμενές των κολοσσιαίων πλούτων, από τα οποία και οι μεγάλες περιουσίες των Χριστιανών θα εξαρτώνται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε θα καταβροχθιστούν μέσα σ' αυτά, όπως η αξιοπιστία των Κρατών την επόμενη μέρα μιας οικονομικής καταστροφής… Κύριοι οικονομολόγοι που είστε εδώ παρόντες, προσέξτε τη σπουδαιότητα αυτού του συνδυασμού! Η αριστοκρατία των Χριστιανών σαν πολιτική δύναμη εξαφανίσθηκε. Δε χρειάζεται να την λάβουμε υπόψη. Αλλά επειδή είναι ιδιοκτήτρια εδαφικών περιουσιών, και μπορεί ως εκ τούτου να μας βλάψει λόγω των ανεξάρτητων πόρων της, είναι απόλυτα αναγκαίο να αφαιρέσουμε την κατοχή των γαιών της. Πρέπει η βιομηχανία να αφαιρεί από τη γη τον καρπό της εργασίας, όπως και του κεφαλαίου, και μέσω της κερδοσκοπίας να έρχεται το χρήμα όλου του κόσμου στα χέρια μας. Ριχνόμενοι έτσι όλοι οι Χριστιανοί στις τάξεις των απόρων, θα σκύψουν ενώπιόν μας μόνο και μόνο για να έχουν το δικαίωμα της ύπαρξης. Επιπλέον θα υποσκάπτουμε με επιτήδειο τρόπο και βαθιά τις πηγές της παραγωγής, συνηθίζοντας τους εργάτες στην αναρχία και τα οινοπνευματώδη ποτά και παίρνοντας κάθε μέτρο για ν' απομακρύνουμε από τη γη τους διανοούμενους Χριστιανούς.

Πρωτόκολλο Έβδομο.

Η αύξηση των εξοπλισμών και του προσωπικού της αστυνομίας είναι αναγκαίο συμπλήρωμα του σχεδίου που εκθέσαμε. Πρέπει να μην υπάρχουν πια στα Κράτη, εκτός από μας, παρά μάζες απόρων, κάποιοι εκατομμυριούχοι αφοσιωμένοι σε μας, αστυνομικοί και στρατιώτες. Σ' όλη την Ευρώπη, όπως και στις άλλες Ηπείρους, πρέπει να ξεσηκώνουμε την ταραχή, τη διχόνοια και το μίσος. Το όφελος είναι διπλό. Ο ασφαλέστερος δρόμος της επιτυχίας στην πολιτική είναι η μυστικότητα των ενεργειών της. Ο λόγος του Διπλωμάτη δεν οφείλει να συμφωνεί με τις πράξεις του. Η κοινή γνώμη θα μας βοηθήσει σ' αυτό, αυτή η κοινή γνώμη, την οποία η «μεγάλη δύναμη», δηλαδή ο τύπος, έχει ήδη βάλει μυστικά μέσα στα χέρια μας. Πράγματι, εκτός από μερικές εξαιρέσεις, τις οποίες είναι περιττό να λάβουμε υπόψη, ο τύπος είναι εντελώς στην εξουσία μας.

Πρωτόκολλο Όγδοο.

Έχουμε χρέος να οικειοποιηθούμε όλα τα όργανα που οι αντίπαλοί μας θα μπορούσαν να μεταχειρισθούν εναντίον μας. Θα χρειασθεί να βρούμε στις λεπτότητες της δικαστικής γλώσσας μία δικαιολογία για τις περιπτώσεις που θα υπάρξει ανάγκη να ανακοινώσουμε αποφάσεις, οι οποίες πιθανό να φανούν πάρα πολύ θρασείς και άδικες, γιατί ενδιαφέρει να εκφράζουμε τις αποφάσεις αυτές με λέξεις που να φαίνονται ότι είναι ηθικά γνωμικά πολύ υψηλά, έχοντας συγχρόνως νομικό χαρακτήρα. Θα περιστοιχίσουμε την κυβέρνησή μας με έναν ολόκληρο κόσμο οικονομολόγων.

Να γιατί οι οικονομολογικές επιστήμες, είναι οι σπουδαιότερες για τη διαπαιδαγώγηση των Ιουδαίων.

Πρωτόκολλο Ένατο.

Θα κυβερνήσουμε με χέρι σταθερό, διότι έχουμε να κάνουμε με συντρίμμια ενός κόσμου άλλοτε ισχυρού, σήμερα όμως υποταγμένου σε μας. Κρατούμε στα χέρια μας υπέρμετρες φιλοδοξίες, ένθερμες απληστίες, ανελέητες εκδικήσεις, μνησίκακες έχθρες. Εμείς είμαστε εκείνοι από τους οποίους προέρχεται ο τρόμος, που έχει κυριεύσει το παν. Έχουμε στην υπηρεσία μας ανθρώπους όλων των αρχών, όλων των δογμάτων. Επανορθωτές της μοναρχίας, δημαγωγούς, κοινωνιστές, επαναστάτες, και κάθε είδους ουτοπιστές. Έχουμε αναθέσει σε όλο τον κόσμο από μία εργασία: Καθένας τους υποσκάπτει τα τελευταία λείψανα της εξουσίας, προσπαθεί να ανατρέψει οτιδήποτε μένει ακόμη όρθιο. Ο λαός άρχισε να κραυγάζει ότι είναι αναγκαίο να λύσουμε το κοινωνικό ζήτημα με διεθνή συνεννόηση. Η διαίρεση του λαού σε κόμματα τους έχει φέρει όλους στην διάθεσή μας, διότι, για να υποστηρίξει κάποιος μια πάλη συναγωνισμού, χρειάζεται χρήμα, και το χρήμα βρίσκεται ολόκληρο στα χέρια μας. Βάλαμε χέρι στη δικαιοσύνη, στις εκλογές, στον τύπο, στην ατομική ελευθερία και προπαντός στην εκπαίδευση και την ανατροφή, οι οποίες είναι οι ακρογωνιαίοι λίθοι της ελεύθερης ύπαρξης. Έχουμε αποκτηνώσει και διαφθείρει τη Χριστιανική νεολαία με μια ανατροφή βασισμένη σε αρχές και θεωρίες ψεύτικες, όπως γνωρίζουμε, αλλά οι οποίες ήταν έμπνευση δική μας. Σε λίγο οι οργανώσεις μας θα έχουν εγκατασταθεί σε όλες τις πρωτεύουσες, έτοιμες να ανατινάξουν οποιοδήποτε κρατικό συγκρότημα εναντίον μας.

Πρωτόκολλο Δέκατο.

Επαναλαμβάνω σήμερα ότι ήδη είπα, και παρακαλώ να το θυμηθείτε, ότι δηλαδή ασφαλώς οι Κυβερνήσεις και οι λαοί δε βλέπουν παρά μόνο την εξωτερική επιφάνεια των πραγμάτων. Και πως θα μπορούσαν να διερευνήσουν την εσωτερική σημασία τους, αφού οι αντιπρόσωποί τους δε σκέφτονται τίποτε άλλο παρά να διασκεδάζουν; Όταν θα πραγματοποιείται το πραξικόπημα μας, θα πούμε στις λαϊκές μάζες «όλα πήγαιναν απελπιστικά, όλοι οι άνθρωποι υπέφεραν πάνω από τις δυνάμεις τους. Συντρίβουμε λοιπόν και αφανίζουμε τα αίτια της δυστυχίας σας, δηλαδή τις εθνότητες, τα σύνορα, τα διάφορα νομίσματα. Αναμφίβολα σας αφήνουμε ελεύθερους να μας δηλώσετε υπακοή. Μπορείτε όμως με πλήρη επίγνωση και δικαιολογημένα να το κάνετε αυτό προτού να δοκιμάσετε αυτό που θα σας προσφέρουμε; Τότε οι λαοί συνεπαρμένοι θα μας σηκώσουν θριαμβευτικά κυριευόμενοι από ενθουσιώδεις ελπίδες και πεποιθήσεις. Από τότε που έχουμε εισαγάγει στον οργανισμό του Κράτους το δηλητήριο της φιλελευθερίας, όλη η πολιτική του σύσταση έχει μεταβληθεί! Τα Κράτη πάσχουν από θανάσιμη ασθένεια: την αποσύνθεση του αίματος. Δε μένει πια παρά να περιμένουμε το τέλος της αγωνίας τους. Από τη φιλελευθερία γεννήθηκαν οι συνταγματικές Κυβερνήσεις, οι οποίες αντικατέστησαν για τους Χριστιανούς την σωτήρια μοναρχία, και το Σύνταγμα, όπως ξέρετε καλά, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία διδασκαλία διαφωνιών, διχονοιών, συζητήσεων, διχογνωμιών, ολέθριων προστριβών των κομμάτων. Στο προσεχές μέλλον θα δημιουργήσουμε την ευθύνη των προέδρων. Τότε θα διαπράξουμε τα γεγονότα χωρίς να στενοχωρηθούμε για όσα ενδιαφέρεται το απρόσωπο δημιούργημά μας και θα δώσει λόγο, τι μας ενδιαφέρει αν οι τάξεις εκείνων που αποβλέπουν στην εξουσία γίνονται αραιότερες, αν λόγω έλλειψης προέδρων συμβαίνουν αναταραχές ικανές να παραλύσουν την χώρα;… Για να πετύχουμε το αποτέλεσμα αυτό, θα συντελέσουμε στην εκλογή προέδρων, οι οποίοι έχουν στο παρελθόν τους κρυμμένη κάποια ηθική πληγή, κάποιον "Παναμά". Ο φόβος των αποκαλύψεων, η επιθυμία που χαρακτηρίζει κάθε άνθρωπο που ανέβηκε στην εξουσία να διατηρήσει τα προνόμιά του, τις ωφέλειες και τις τιμές, οι οποίες ανήκουν στη θέση του, θα καταστήσουν τους Προέδρους τυφλούς εκτελεστές των διαταγών μας. Η Βουλή θα καλύψει, θα υπερασπίσει, θα εκλέξει τους Προέδρους, αλλά εμείς θα της αποσύρουμε το δικαίωμα να προτείνει νόμους ή να τους μεταβάλλει. Το δικαίωμα αυτό θα απονεμηθεί στον υπεύθυνο Πρόεδρο, ο οποίος θα είναι ένα παιχνιδάκι μέσα στα χέρια μας. Έτσι θα προχωρήσουμε στην κατάργηση κάθε συνταγματικότητας, όταν θα έχει έλθει ο χρόνος να συγκεντρώσουμε όλες τις κυβερνήσεις κάτω από τη Μοναρχία μας. Η αναγνώριση της Μοναρχίας μας μπορεί πιθανόν να επέλθει πριν την κατάργηση του Συντάγματος, αν οι λαοί, αγανακτισμένοι από τις ταραχές και την ανικανότητα των κυβερνητών τους, αναφωνήσουν:

"Διώξτε τους και δώστε μας γενικό βασιλιά που να μπορεί να μας ενώσει και να καταστρέψει τα αίτια των διαφωνιών μας, τα σύνορα των εθνών, τις θρησκείες, τους υπολογισμούς των Κρατών. Βασιλιά που να μας εξασφαλίσει την ειρήνη και την ανάκαμψη, τις οποίες δε μπορούμε να απολαύσουμε με τους κυβερνήτες μας και τους αντιπροσώπους μας".

Πρέπει να διαταράζουμε διαρκώς σε όλες τις χώρες τις σχέσεις του λαού και της κυβερνήσεως, να κουράζουμε όλο τον κόσμο με το χωρισμό, την έχθρα, το μίσος και με το μαρτύριο της πείνας, του εμβολιασμού των ασθενειών, της αθλιότητας, για να

μη βλέπουν έτσι οι Χριστιανοί άλλη σωτηρία παρά την προσφυγή στην πλήρη και ολοκληρωτική ηγεμονία μας.

<u>Πρωτόκολλο Ενδέκατο.</u>

Οι Χριστιανοί είναι κοπάδι πρόβατα και εμείς είμαστε γι' αυτούς λύκοι. Και ξέρετε τι συμβαίνει στα πρόβατα όταν οι λύκοι μπουν μέσα στη μάντρα τους. Τούτο χρησίμευσε για βάση στη διοργάνωση από μας του μυστικού μασονισμού που δε γνωρίζει ο κόσμος και τους σκοπούς του οποίου ούτε καν υποπτεύονται οι ηλίθιοι Χριστιανοί, που προσελκύονται από μας στην ορατή στρατιά των στοών, για να παραπλανήσουμε τα βλέμματα των αδελφών τους.

<u>Πρωτόκολλο Δωδέκατο.</u>

Απέναντι στον Τύπο θα ενεργούμε με τον εξής τρόπο. Ποιο ρόλο παίζει τώρα ο Τύπος; Χρησιμεύει για να αναφλέγει τα πάθη ή να συντηρεί τους εγωισμούς των κομμάτων. Είναι μάταιος, άδικος, ψεύτης και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν καθόλου σε τι χρησιμεύει. Θα του φορέσουμε σαμάρι και θα του βάλουμε γερά χαλινάρια, θα κάνουμε το ίδιο και για τα άλλα έντυπα, γιατί σε τι θα μας χρησίμευε να απαλλαγούμε από τον τύπο, αν επρόκειτο να χρησιμεύσουμε για στόχος των φυλλαδίων και των βιβλίων; Θα απαιτούμε εγγύηση για την ίδρυση εφημερίδων ή τυπογραφείων. Έτσι θα προφυλάσσεται η Κυβέρνησή μας από κάθε επίθεση εκ μέρους του τύπου. Είναι αλήθεια ότι οι εφημερίδες των κομμάτων θα μπορούσαν να αντέξουν στις χρηματικές απώλειες. Θα τις απαγορεύσουμε αμέσως μετά τη δεύτερη επίθεση εναντίον μας. Κανείς δε θα θίξει χωρίς τιμωρία την αίγλη του κυβερνητικού μας αλάθητου. Σας παρακαλώ να σημειώσετε ότι ανάμεσα σ' εκείνους που θα μας επιτίθενται θα υπάρχουν και όργανα δημιουργημένα από μας, αλλά αυτά θα προσβάλλουν αποκλειστικά ορισμένα σημεία, των οποίων εμείς θέλουμε τη μεταβολή. Τίποτα δε θα δημοσιεύεται στο κοινό χωρίς τον έλεγχό μας. Το αποτέλεσμα αυτό κατορθώθηκε πια στις μέρες μας από το γεγονός ότι όλες οι ειδήσεις συλλέγονται από πάρα πολλά πρακτορεία, τα οποία τις συγκεντρώνουν από όλα τα μέρη του κόσμου. Τα πρακτορεία αυτά θα είναι τότε εξ ολοκλήρου δικά μας και δε θα δημοσιεύουν τίποτε άλλο παρά αυτό που θα τα διατάζουμε. Αν από τώρα μπορέσαμε να κυριαρχήσουμε στις σκέψεις των Χριστιανικών κοινωνιών σε τέτοιο βαθμό, ώστε σχεδόν όλοι οι άνθρωποι να αντιλαμβάνονται τα παγκόσμια γεγονότα μέσα από τους χρωματιστούς φακούς των γυαλιών τα οποία βάζουμε μπροστά στα μάτια τους, αν από τώρα σε κανένα Κράτος δεν υπάρχουν συρτάρια που να μας κρύβουν τα ανόητα λεγόμενα από τους Χριστιανούς μυστικά του Κράτους, τι θα γίνει, όταν εμείς θα είμαστε οι αναγνωρισμένοι Κυρίαρχοι του σύμπαντος στο πρόσωπο του παγκόσμιου Βασιλιά μας; Όλοι εκείνοι που ονομάζουμε φιλελεύθερους είναι αναρχικοί, αν όχι έμπρακτα, τουλάχιστον ως προς τη σκέψη. Ο καθένας τους επιδιώκει τις φαντασιοπληξίες της ελευθερίας και καταλήγει στην αναρχία, διαμαρτύρεται απλά γιατί του αρέσει να διαμαρτύρεται. Αν βρεθούν πρόσωπα που θα θέλουν να γράψουν εναντίον μας, δε θα βρεθεί κανείς για να εκτυπώσει τα γραπτά τους. Πριν δεχτεί να τυπώσει ένα κείμενο ο εκδότης ή ο τυπογράφος, θα υποχρεώνεται να πηγαίνει στις αρχές, για να πετύχει την έγκριση γι' αυτό. Μ' αυτό τον τρόπο θα γνωρίζουμε εκ των προτέρων τις παγίδες που μας στήνουν και θα τις καταστρέφουμε, δίνοντας εκ των προτέρων εξηγήσεις για την εξεταζόμενη υπόθεση. Στην τρίτη γραμμή θα βάλουμε την υποτιθέμενη αντιπολίτευση μας. Ένα ελάχιστο όργανο θα είναι ο αντίποδας των ιδεών μας. Οι αντίπαλοί μας θα θεωρήσουν τον

ψευτοαντίπαλο μας αυτόν για σύμμαχό τους και θα μας αποκαλύψουν το παιχνίδι τους. Από τώρα πλέον, τουλάχιστον στο γαλλικό Τύπο, υπάρχει μία μασονική αλληλεγγύη. Όλα τα όργανα του Τύπου είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους με το επαγγελματικό μυστικό. Όπως με τους αρχαίους μάντεις, κανένα μέλος δεν προδίδει το μυστικό των πληροφοριών του, αν δεν πάρει διαταγή γι' αυτό. Πρέπει να γίνει πιστευτό ότι το νέο καθεστώς έχει τόσο καλά ικανοποιήσει όλο τον κόσμο, ώστε και τα εγκλήματα ακόμη εξαφανίσθηκαν. Οι περιπτώσεις εκδήλωσης της εγκληματικότητας πρέπει να είναι γνωστές μόνο στα θύματά της και τους τυχόν μάρτυρες τους.

<u>Πρωτόκολλο Δέκατο Τρίτο.</u>

Ο Τύπος άλλωστε θα τραβάει αμέσως την προσοχή πάνω σε νέα ζητήματα (έχουμε, όπως γνωρίζετε, συνηθίσει τους ανθρώπους να ζητούν πάντοτε το νέο). Κάποιοι ηλίθιοι, που θα φαντάζονται τους εαυτούς τους όργανα του πεπρωμένου, θα ασχοληθούν με τα νέα αυτά ζητήματα, χωρίς να αντιληφθούν ότι δεν καταλαβαίνουν τίποτε από εκείνα που θέλουν να συζητήσουν. Και για να μην κατορθώνουν τίποτε με τη σκέψη, θα τους αποτρέπουμε απ' αυτή με διασκεδάσεις, με παιχνίδια, τέρψεις, πάθη, οίκους ανοχής… Λίγο μετά θα προτείνουμε μέσω του Τύπου διαγωνισμούς τέχνης, αθλητισμού κλπ... Το ενδιαφέρον γι' αυτά θ' απομακρύνει οριστικά το πνεύμα τους από ζητήματα, για τα οποία θα αναγκαζόμασταν να παλέψουμε εναντίον τους. Χάνοντας λίγο - λίγο τη συνήθεια να σκέπτονται με δική τους πρωτοβουλία, θα καταλήξουν να μιλάνε για συνταύτιση των ιδεών μας, διότι θα είμαστε οι μόνοι που θα προτείνουμε νέες κατευθύνσεις της σκέψης μέσω τέτοιων προσώπων, που να μη θεωρούνται συνεργάτες μας. Ο ρόλος των Φιλελεύθερων ουτοπιστών θα λήξει οριστικά όταν το πολίτευμά μας θα αναγνωριστεί. Μέχρι τότε θα μας προσφέρουν καλές υπηρεσίες, γιατί υποτάξαμε αυτούς τους βλακοχριστιανούς με πλήρη επιτυχία με τη λέξη "πρόοδος" και δεν υπάρχει ούτε ένας μεταξύ τους, ο οποίος να βλέπει ότι κάτω απ' αυτή τη λέξη κρύβεται πλάνη σε όλες τις περιπτώσεις που δεν πρόκειται για υλικές εφευρέσεις, αφού η αλήθεια είναι μία και μόνη και δε μπορεί να έχει πρόοδο.

<u>Πρωτόκολλο Δέκατο Τέταρτο.</u>

Όταν θα έρθει η βασιλεία μας δε θ' αναγνωρίσουμε την ύπαρξη άλλης θρησκείας εκτός απ' αυτή του ενός θεού μας, με τον οποίο είναι συνδεδεμένη η μοίρα μας, γιατί είμαστε ο εκλεκτός λαός και μέσω του οποίου η ίδια μοίρα είναι ενωμένη με τα πεπρωμένα του κόσμου. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να καταστρέψουμε κάθε πίστη. Θα διεγείρουμε τόσο μεγάλη απέχθεια απέναντι σ' αυτά, ώστε οι λαοί θα προτιμούν την ησυχία της δουλείας από τα δικαιώματα της διαβόητης ελευθερίας, η οποία τόσο τους βασάνισε, η οποία τους αφαίρεσε τα μέσα της επιβίωσης, η οποία τους παρέδωσε για εκμετάλλευση σε συμμορία τυχοδιωκτών που δε γνώριζαν τι έκαναν…

<u>Πρωτόκολλο Δέκατο Πέμπτο.</u>

Όταν τέλος αρχίσουμε να βασιλεύουμε μετά από πραξικοπήματα οργανωμένα παντού την ίδια μέρα, ύστερα από την οριστική ομολογία της μηδαμινότητας όλων των υφισταμένων Κυβερνήσεων (και θα περάσει πολύς καιρός ακόμη, ίσως αιώνας ολόκληρος, μέχρι τη στιγμή εκείνη), θα προσπαθήσουμε να μην υπάρχουν συνωμοσίες εναντίον μας. Κάθε νέα δημιουργία οποιασδήποτε μυστικής οργάνωσης θα τιμωρείται επίσης με θάνατο. Με τον ίδιο τρόπο θα μεταχειρισθούμε και τους

Χριστιανούς Μασόνους που γνωρίζουν περισσότερα απ' όσα πρέπει. Στις Χριστιανικές κοινωνίες που έχουμε σπείρει τόσο βαθιές ρίζες διαφωνιών και διαμαρτυριών, δεν είναι δυνατό ν' αποκατασταθεί η τάξη παρά μόνο με αμείλικτα μέτρα, που να μαρτυρούν άκαμπτη εξουσία. Είναι ανώφελο να δίνεται προσοχή στα θύματα που πέφτουν για χάρη του μελλοντικού καλού. Αλλά για όσο καιρό θα περιμένουμε την ανακήρυξή μας, θα δημιουργούμε και θα πολλαπλασιάζουμε τις μασονικές στοές σε κάθε χώρα της οικουμένης. Θα προσελκύουμε σ' αυτές όλους εκείνους που είναι ή μπορούν να γίνουν υπέροχοι πράκτορες μας. Οι στοές αυτές θ' αποτελούν το σπουδαιότερο γραφείο πληροφοριών μας και το όργανό μας που θα έχει τη μεγαλύτερη επιρροή. Όσοι συμμετέχουν στις μυστικές οργανώσεις είναι συνήθως φιλόδοξοι τυχοδιώκτες και γενικά άνθρωποι ως επί το πλείστον κενοί, με τους οποίους δε θα δυσκολευτούμε να συνεννοηθούμε για την εκπλήρωση των σκοπών μας. Είναι φυσικό να είμαστε εμείς, και όχι κάποιος άλλος, εκείνοι που θα καθοδηγούν τις υποθέσεις του μασονισμού, διότι γνωρίζουμε που βαδίζουμε, γνωρίζουμε τον τελικό σκοπό κάθε ενέργειας, ενώ οι Χριστιανοί δε γνωρίζουν τίποτα, ούτε καν το άμεσο αποτέλεσμα. Θέλουν την συγκίνηση της επιτυχίας και των χειροκροτημάτων, τα οποία πάντοτε χορηγούμε άφθονα. Δε μπορείτε να φανταστείτε πως γίνεται να φτάσουν και οι πιο συνετοί Χριστιανοί σε ασυνείδητη απλοϊκότητα, με τον όρο να είναι ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους, και συγχρόνως πόσο εύκολα απογοητεύονται από την παραμικρή αποτυχία, έστω και μόνο με την παρεμπόδιση των χειροκροτημάτων, καταλήγοντας κατόπιν σε δουλική υπακοή με το σκοπό νέων επιτυχιών… Πόσο οξυδερκείς ήταν οι παλιοί σοφοί μας που έλεγαν ότι, για να πετύχει κάποιος ένα σκοπό, δεν πρέπει να διστάζει μπροστά στα μέσα ούτε και να υπολογίζει τον αριθμό των θυμάτων που θυσιάστηκαν. Ποτέ δεν υπολογίσαμε τα θύματα των κτηνών Χριστιανών και, μολονότι έχουμε θυσιάσει πολλούς δικούς μας, έχουμε δώσει στο λαό μας τέτοια δύναμη πάνω στη γη, που δε θα τολμούσε καν να ονειρευτεί άλλοτε. Ο θάνατος είναι το αναπόφευκτο τέλος καθενός. Είναι προτιμότερο να επισπεύδουμε το τέλος εκείνων, οι οποίοι βάζουν εμπόδια στο έργο μας, παρά το τέλος το δικό μας, που δημιουργήσαμε αυτό το έργο. Τα μέτρα αυτά εξολόθρευσαν από τον κόλπο του μασονισμού κάθε σπέρμα διαμαρτυρίας. Ενώ συγκρατούμε το λαό και τους πράκτορες μας σε πλήρη υπακοή. Οι καταχρήσεις εξουσίας των κατώτερων υπαλλήλων θα τιμωρούνται τόσο αυστηρά, ώστε κανείς δε θα τολμήσει να μετρήσει τη δύναμή του. Κάθε περίπτωση παρανομίας ή καταχρήσεως θα τιμωρείται παραδειγματικά. Η δωροδοκία και η αλληλέγγυα συνενοχή μεταξύ των υπαλλήλων της Διοικήσεως θα εξαφανιστούν μετά τα πρώτα παραδείγματα αυστηρότατης τιμωρίας. Η αίγλη της εξουσίας μας απαιτεί αποτελεσματικές τιμωρίες, δηλαδή σκληρές, για την ελάχιστη παράβαση των νόμων, γιατί κάθε παράβαση θίγει το γόητρο της ανώτερης αρχής. Θα απομακρύνουμε το φιλελευθερισμό απ' όλες τις σπουδαίες θέσεις της διοίκησής μας, από τις οποίες θα εξαρτάται η μόρφωση των υποτελών μας σύμφωνα με τον τρόπο που επιβάλλει η κοινωνική μας τάξη. Θα καταργήσουμε το δικαίωμα της αναίρεσης, την οποία θα διατηρήσουμε μόνο εμείς οι κυβερνήτες, γιατί δεν πρέπει να επιτρέψουμε να σχηματίσει ο λαός την εντύπωση ότι είναι δυνατό να βγήκε κάποια άδικη απόφαση από τους δικαστές που διορίστηκαν από μας. Αν ο Βασιλιάς του Ισραήλ βάλει πάνω στο ιερό κεφάλι του το στέμμα που θα του προσφέρει η Ευρώπη, θα γίνει ο Πατριάρχης του Κόσμου. Τα αναγκαία θύματα, τα οποία λόγω της χρησιμότητάς τους θα τα θυσιάσει, δε θα φτάσουν ποτέ στον αριθμό των θυμάτων που προσφέρθηκαν για πολλούς αιώνες στη μανία των μεγαλείων από την αντιζηλία των Χριστιανικών κυβερνήσεων.

Πρωτόκολλο Δέκατο Έκτο.

Για το σκοπό να καταστρέψουμε κάθε ξένη για μας συγκεντρωτική δύναμη, θα καταργήσουμε τα Πανεπιστήμια, τα οποία αποτελούν τον πρώτο σταθμό του συγκεντρωτισμού, και θα ιδρύσουμε καινούργια με νέα μορφή. Η κακή γνώση που οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν για τα πολιτικά ζητήματα δημιουργεί ουτοπιστές και κακούς πολίτες. Μπορείτε και μόνοι σας να καταλάβετε σε ποια κατάσταση έφερε τους Χριστιανούς η γενική μόρφωσή τους. Αναγκασθήκαμε να εισαγάγουμε στη μόρφωσή τους όλες τις αρχές που τόσο καλά εξασθένησαν την κοινωνική τους τάξη. Όταν θα βρισκόμαστε όμως στην εξουσία, θ’ αποκλείσουμε από την εκπαίδευση οτιδήποτε μπορεί να προκαλέσει αναταραχές και από τη νεολαία θα δημιουργήσουμε παιδιά που θα υπακούουν στους Νόμους και θ’ αγαπούν τον κυβερνήτη τους σαν ένα στήριγμα και ελπίδα ειρήνης και ευτυχίας. Θα διαγράψουμε από τη μνήμη των ανθρώπων όλα τα δυσάρεστα σε μας γεγονότα των περασμένων αιώνων, διατηρώντας απ’ αυτά μόνο εκείνα που ζωγραφίζουν τα σφάλματα των Χριστιανικών Κυβερνήσεων. Θα καταργήσουμε κάθε ελεύθερη μόρφωση. Το σύστημα της κατάπνιξης της σκέψης μπήκε ήδη σε εφαρμογή με τη μέθοδο που ονομάστηκε "διδασκαλία με εικόνες" και που θα μεταβάλλει τους Χριστιανούς σε υπάκουα ζώα που δε θα σκέπτονται και θ’ αναμένουν την παράσταση των πραγμάτων με εικόνες, για να τ’ αντιληφθούν…

Πρωτόκολλο Δέκατο Έβδομο.

Η ελευθερία της συνειδήσεως έχει ήδη διακηρυχθεί παντού. Επομένως ελάχιστα χρόνια απομένουν ακόμη μέχρι την πλήρη κατάρρευση της Χριστιανικής Θρησκείας. Ο βασιλιάς των Ιουδαίων θα είναι ο αληθινός Πάπας της Οικουμένης, ο Πατριάρχης της διεθνούς Εκκλησίας. Το πολίτευμά μας θα είναι ενσάρκωση της Βασιλείας του Βισνού, ο οποίος θα είναι το σύμβολό μας. Με καθένα από τα εκατό χέρια μας θα κρατάμε και ένα ελατήριο της κοινωνικής μηχανής. Θα αντιλαμβανόμαστε τα πάντα χωρίς τη βοήθεια της επίσημης Αστυνομίας, η οποία, όπως την έχουμε διοργανώσει για τους Χριστιανούς, εμποδίζει σήμερα τις Κυβερνήσεις να βλέπουν. Στο πρόγραμμα μας το ένα τρίτο των υπηκόων μας θα επιβλέπει τους άλλους από καθήκον, για να υπηρετήσουν το Κράτος με τη θέλησή τους. Δε θα θεωρείται τότε ατιμία να είναι κάποιος κατάσκοπος και καταδότης. Απεναντίας αυτό θα είναι αξιέπαινο, οι αβάσιμες όμως καταγγελίες θα τιμωρούνται σκληρά, για να μη γίνεται κατάχρηση αυτού του δικαιώματος. Όποιος δεν αναφέρει ότι είδε και άκουσε γύρω από τα πολιτικά ζητήματά τους, θα θεωρείται εξίσου ένοχος συμμετοχής και απόκρυψης, σαν να αποδεικνυόταν ότι διέπραξε αυτά τα δύο εγκλήματα. Όπως σήμερα οι αδελφοί μας είναι υποχρεωμένοι με δική τους ευθύνη να καταγγέλλουν στην κοινότητά τους τούς αποστάτες ή τα πρόσωπα που σχεδιάζουν κάτι εναντίον της κοινότητάς τους, έτσι και στο παγκόσμιο Κράτος μας οι υπήκοοι μας, θα είναι υποχρεωμένοι πάντοτε να εξυπηρετούν το Κράτος σε κάθε περίπτωση. Μια τέτοια οργάνωση θα εξαφανίσει τις καταχρήσεις της εξουσίας, τη διαφθορά και οτιδήποτε τα συμβούλιά μας και οι θεωρίες μας για πανανθρώπινα δικαιώματα εισήγαγαν στις συνήθειες των Χριστιανών… Πως αλλιώς όμως θα μπορούσαμε να πετύχουμε τον πολλαπλασιασμό των ανωμαλιών στη διοίκησή τους; Με ποια άλλα μέσα;… Μεταξύ των σπουδαιότερων απ’ αυτά είναι και τα όργανα στα οποία έχει ανατεθεί η διατήρηση και η αποκατάσταση της τάξης.

Πρωτόκολλο Δέκατο Όγδοο.

Θα εξαναγκάσουμε τις Κυβερνήσεις ν’ αναγνωρίσουν την αδυναμία τους με τα φανερά μέτρα ασφαλείας που θα παίρνουν, και με τον τρόπο αυτό θα καταστρέφουμε το γόητρο της εξουσίας. Η κυβέρνησή μας θα φρουρείται από σχεδόν αόρατη φρουρά γιατί δεν παραδεχόμαστε ούτε καν τη σκέψη ότι μπορεί να υπάρχει εναντίον της κάποια δύναμη, εναντίον της οποίας να μην είναι σε θέση να παλέψει, ώστε να είναι υποχρεωμένη να κρύβεται.

Πρωτόκολλο Δέκατο Ένατο.

Οι επαναστάσεις δεν είναι δυνατό να χαρακτηριστούν αλλιώς εκτός από γάβγισμα μικρού σκυλιού εναντίον ενός ελέφαντα. Για μια καλά διοργανωμένη Κυβέρνηση, όχι από άποψη αστυνομικής, αλλά κοινωνικής οργάνωσης, το μικρό σκυλί γαβγίζει εναντίον του ελέφαντα, γιατί αγνοεί την ξεχωριστή του θέση και αξία. Αρκεί κάποιος να αποδείξει μ’ ένα καλό παράδειγμα την αξία της μιας ή της άλλης, για να πάψουν τα σκυλάκια να γαβγίζουν και να συνηθίσουν να κουνάνε την ουρά τους μόλις εμφανίζεται ο ελέφαντας. Για να αφαιρέσουμε το γόητρο της ανδρείας από το πολιτικό έγκλημα, θα τους καθίζουμε στο εδώλιο των κατηγορουμένων δίπλα με τους κλέφτες, τους δολοφόνους και τους κάθε λογής φτηνούς και ταπεινούς εγκληματίες. Τότε η κοινή γνώμη θα συγχύσει στη σκέψη της αυτή την κατηγορία των εγκληματιών με τον εξευτελισμό των άλλων και θα τους αντιμετωπίσει με την ίδια περιφρόνηση. Είμαστε διατεθειμένοι (και ελπίζω ότι το έχουμε κατορθώσει) να εμποδίσουμε τους Χριστιανούς να καταπολεμήσουν τις επαναστάσεις μ’ αυτό τον τρόπο. Γι’ αυτό το σκοπό, μέσω του τύπου, των λόγων μας που δημοσιεύονται και των ωραίων εγχειριδίων της ιστορίας έχουμε διαφημίσει το μαρτύριο που προτίμησαν δήθεν οι επαναστάτες για το κοινό καλό. Αυτή η διαφήμιση αύξησε τις τάξεις των φιλελευθέρων και έριξε χιλιάδες Χριστιανούς στις τάξεις του κοπαδιού μας.

Πρωτόκολλο Εικοστό.

Μια προοδευτική φορολογία θα δώσει πολύ μεγαλύτερο εισόδημα από τη σημερινή αναλογική φορολογία, η οποία μας είναι χρήσιμη μόνο για να διεγείρουμε αναταραχές και δυσαρέσκειες μεταξύ των Χριστιανών. Προκαλέσαμε στους Χριστιανούς οικονομικές κρίσεις με μοναδικό σκοπό ν’ αποσύρουμε το χρυσό από την κυκλοφορία. Τεράστια κεφάλαια έμειναν στάσιμα, αποσύροντας και το χρήμα των Κρατών, που υποχρεώνονταν έτσι ν’ απευθύνονται στα ίδια αυτά κεφάλαια, για να βρουν χρήματα. Τα δάνεια αυτά επιβάρυναν τα οικονομικά των Κρατών με την πληρωμή τόκων. Τα υποδούλωσαν στο κεφάλαιο. Η συγκέντρωση της βιομηχανίας στα χέρια των κεφαλαιοκρατών, οι οποίοι κατέστρεψαν τη μικρή βιομηχανία, απορρόφησε όλες τις δυνάμεις του λαού και συγχρόνως του Κράτους. Όσο καιρό τα δάνεια παρέμειναν εσωτερικά, οι Χριστιανοί δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να μεταβιβάζουν το χρήμα από την τσέπη του φτωχού στις τσέπες του πλούσιου. Όταν όμως εξαγοράσαμε τα πρόσωπα που χρειάζονταν για να μεταφέρουμε τα δάνεια σε εξωτερικό έδαφος, όλα τα πλούτη των Χριστιανών διοχετεύθηκαν στα ταμεία μας και όλοι οι Χριστιανοί άρχισαν να μας πληρώνουν φόρο υποτέλειας. Πόσο φανερή είναι η απουσία της κρίσης από τα καθαρά ζωώδη μυαλά των Χριστιανών! Δανείζονταν από μας με τόκο και χωρίς να σκέπτονται ότι θα χρειαζόταν ν’ αφαιρέσουν το χρήμα αυτό επιβαρυμένο με τους επιπλέον τόκους από τα ταμεία του Κράτους για να μας εξοφλήσουν!

Υπήρχε τίποτε απλούστερο από το να παίρνουν το χρήμα που είχαν ανάγκη από τους φορολογουμένους τους;

<u>Πρωτόκολλο Εικοστό Πρώτο.</u>

Επωφεληθήκαμε τη διαφθορά των διοικητών και την αμέλεια των κυβερνητών, για να εισπράξουμε ποσά διπλάσια, τριπλάσια και ακόμη μεγαλύτερα, δανείζοντας στις κυβερνήσεις των Χριστιανών χρήμα που δεν ήταν καθόλου αναγκαίο στο Κράτος. Θα καταργήσουμε επίσης όλα τα χρηματιστήρια, γιατί δεν επιτρέπουμε να κλονιστεί το γόητρο της δυνάμεως μας με την αυξομείωση των τιμών των αξιών μας.

<u>Πρωτόκολλο Εικοστό Δεύτερο.</u>

Έχουμε στα χέρια μας τη μεγαλύτερη δύναμη της σημερινής εποχής, το χρυσό. Μήπως δεν αποδείξαμε με τον τόσο μεγάλο πλούτο ότι το κακό που αναγκαστήκαμε να διαπράξουμε για τόσους αιώνες χρησίμευσε επιτέλους στο αληθινό καλό, να τακτοποιήσουμε δηλαδή τα πάντα; Ορίστε η σύγχυση του ορισμού του καλού και του κακού. Η τάξη θ' αποκατασταθεί κάπως με τη βία, αλλά επιτέλους θ' αποκατασταθεί. Θα εξηγήσουμε συγχρόνως ότι η ελευθερία δεν έγκειται στην ακολασία και το δικαίωμα της ισχύος. Το κράτος μας θα είναι ένδοξο, γιατί θα είναι ισχυρό, θα διοικεί και θα διευθύνει και δε θα ρυμουλκείται από αρχηγούς κομμάτων και ρήτορες, που απαγγέλλουν ανόητες λέξεις, τις οποίες ονομάζουν μεγάλες αρχές αλλά στην πραγματικότητα είναι ουτοπίες.

<u>Πρωτόκολλο Εικοστό Τρίτο.</u>

Για να συνηθίσουν οι Λαοί την υπακοή, πρέπει να τους εξασκήσουμε στη μετριοφροσύνη και, επομένως, να ελαττώσουμε την παραγωγή των ειδών πολυτελείας. Μ' αυτό το μέτρο θα βελτιώσουμε τα διεφθαρμένα ήθη ανταγωνιζόμενοι την πολυτέλεια. Θα επανιδρύσουμε τη μικρή βιομηχανία, η οποία θα μειώσει τα ιδιωτικά κεφάλαια των εργοστασιαρχών. Η απεργία είναι το πιο επικίνδυνο πράγμα για την κυβέρνηση. Για μας ο ρόλος της θα τελειώσει, αμέσως μόλις η εξουσία έρθει στα χέρια μας. Το μεθύσι θ' απαγορευτεί επίσης με νόμους και θα τιμωρείται σαν έγκλημα εναντίον της ανθρωπότητας, αφού οι άνθρωποι που κατακυριεύονται απ' αυτό κάτω από την επίδραση του οινοπνεύματος μεταμορφώνονται σε κτήνη. Ο άρχοντας αυτός θα πάρει τη θέση των κυβερνήσεων που υπάρχουν σήμερα, οι οποίες σέρνουν την ύπαρξή τους ανάμεσα στις απογοητευμένες εξαιτίας μας κοινωνίες, που απαρνήθηκαν ακόμη και αυτή τη δύναμη του «Θεού» και στους κόλπους τους υψώνεται από παντού η φωτιά της αναρχίας, ενώ αυτός πρέπει πριν από οτιδήποτε άλλο να κατασβέσεις αυτή την αχόρταγη φλόγα. Αυτή είναι η αιτία, για την οποία θα υποχρεωθεί να καταδικάσει σε θάνατο αυτές τις κοινωνίες, ακόμη και αν πρέπει να τις πνίξει στο αίμα τους, για ν' αναστήσει με τη μορφή στρατιάς που οργανώθηκε σωστά και αγωνίζεται ευσυνείδητα εναντίον κάθε μολύνσεως ικανής να μολύνει το κρατικό σώμα. Οι δυνάμεις αυτές ήδη θριαμβεύουν, λεηλατούν και προβαίνουν σε κάθε είδους βιαιοπραγίες με το πρόσχημα της ελευθερίας και του δικαίου. Αυτές κατέστρεψαν κάθε τάξη στην κοινωνία, για να υψώσουν πάνω στα ερείπια τους το θρόνο του Βασιλιά του Ισραήλ. Τότε θα χρειαστεί να τους απομακρύνουμε από το δρόμο του, στον οποίο δεν πρέπει να υπάρχει ούτε το ελάχιστο εμπόδιο.

Πρωτόκολλο Εικοστό Τέταρτο.

Και για να γνωρίζει και να αγαπά ο λαός το Βασιλιά του, είναι αναγκαίο αυτός να συνεννοείται με τους υπηκόους του στις δημόσιες πλατείες. Αυτό επιφέρει την αναγκαία ένωση των δύο δυνάμεων, τις οποίες έχουμε χωρίσει σήμερα με τον τρόμο. Αυτή η τρομοκρατία μας ήταν κάθε φορά απαραίτητη, για να πέσουν οι δύο αυτές δυνάμεις χωρισμένες κάτω από την επιρροή μας. Από όσα προαναφέρθηκαν προκύπτει ότι οι σιωνιστές, δεν επιθυμούσαν για κανέναν λόγο την απελευθέρωση των Ελλήνων. Αντίθετα εργάζονταν προς όφελος των Τούρκων, διότι η τουρκοκρατία εξυπηρετούσε τα σχέδιά τους για εκμεταλλευτική αισχροκέρδεια σε βάρος του υπόδουλου Ελληνισμού. Οι σιωνιστές ωστόσο, πανούργοι από τη φύση τους, κατάφεραν να επωφεληθούν οικονομικά και από εκείνο ακόμη το γεγονός που απεύχονταν και το οποίο δεν ήταν άλλο από την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Η οικονομική δυσπραγία του Ελληνισμού και οι αυξημένες ανάγκες του σε όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα, έγιναν αντικείμενο της πιο σκληρής εκμεταλλεύσεως από τους σιωνιστές, οι οποίοι επωφελήθηκαν των περιστάσεων με σκοπό να γίνουν και πάλι κύριοι της καταστάσεως, υποδουλώνοντας οικονομικά το επαναστατημένο γένος. Κατά τη διάρκεια του δαπανηρού αλλά κυρίως αιματηρού αγώνα, ο Ελληνισμός είχε ως μόνη διέξοδο του, για να επιβιώσει και να συνεχίσει την εξέγερση, τον εσωτερικό δανεισμό. Οι μόνοι πρόθυμοι να δανείσουν τους Έλληνες ήταν οι τοκογλύφοι εβραίοι, θέτοντας φυσικά ως προϋπόθεση για τη σύναψη δανείων, όρους εξοντωτικούς. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αγγλοεβραίοι τραπεζίτες Ρικάρντο (Ιωσήφ και Σαμψών), εμφανίσθηκαν πρόθυμοι να δανειοδοτήσουν τους Έλληνες, υπό την προϋπόθεση όμως, ότι θα λάμβαναν ως υποθήκη ολόκληρη την Κορινθία και θα εισέπρατταν ως εξόφληση, τα διπλάσια χρήματα απ’ όσα είχαν συγκεντρώσει ως φιλέλληνες από ολόκληρη την Ευρώπη. Ιδιαίτερα επαχθείς ήταν και οι όροι του σιωνιστή τραπεζίτη Ρότσιλντ. Το αποτέλεσμα ήταν, το Έθνος δανειοδοτούμενο κάτω από ληστρικές συνθήκες, να περιέλθει σε μία πιο ασφυκτική μορφή εξάρτησης, την οικονομική, από τους σιωνιστές…

Στο σημείο ακριβώς αυτό, γίνονται κατανοητοί οι υπερχρονικοί στίχοι του κατά πολύ μεταγενέστερου ποιητή Κ. Καρυωτάκη:

"Λευτεριά, Λευτεριά, θα σε αγοράσουν έμποροι και κονσόρτσια κι εβραίοι"…

Τελικά το πρώτο δάνειο του Αγώνα συνάφθηκε στην Αγγλία, το 1824. Οι Έλληνες απεσταλμένοι Ι. Ορλάνδος και Α. Λουριώτης, συνομολόγησαν με τον οίκο Λόφνουν στις 21 Φεβρουαρίου 1824, δάνειο ύψους 800.000 λιρών στερλινών, σε τιμή έκδοσης 59% και τόκο ετήσιο 5% επί της ονομαστικής αξίας. Για την απόσβεση του δανείου, καθοριζόταν διάστημα 36 ετών. Ως εγγύηση δε -παρακαταθήκη- για την αποπληρωμή του δανείου, είχε συμφωνηθεί να τελούν όλα τα "Εθνικά κτήματα". Από το ονομαστικό κεφάλαιο που αποτελούσε το ποσό του δανείου (800.000 λίρες), μόνο οι 298.700 δόθηκαν στους Έλληνες. Το μεγαλύτερο μέρος του ποσού εξανεμίστηκε σε προμήθειες και… έξοδα από τους σιωνιστές. Το τελικό ποσό αποφασίσθηκε να κατεβεί στις τράπεζες του φιλοεβραίου Καίσαρα Λογοθέτη και του εβραίου Σαμουήλ Βαρφ, στη Ζάκυνθο. Ωστόσο, ακόμη και το εναπομείναν από τη λεηλασία ποσό, καθυστέρησε αρκετά να φθάσει στην Ελλάδα, στελνόταν δε με αγγλικά πλοία, υπό τη μορφή δόσεων, δυσχεραίνοντας σημαντικά την έκβαση του αγώνα. Το δεύτερο

αγγλικό δάνειο ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν οι εβραίοι αδελφοί Ρικάρντο, οι ληστρικές αξιώσεις των οποίων αναφέρθηκαν παραπάνω.

Η συμφωνία για τη σύναψη του δανείου, τελικά υπογράφηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1825.

Το ονομαστικό κεφάλαιο ανερχόταν στα 2.000.000 λίρες στερλίνες για έξοδα δε του… τραπεζικού οίκου, προμήθεια πληρωμής τόκου, προμήθεια για τα μεσιτικά έξοδα συνομολογήσεως καθώς και για όλες τις εβραϊκές "εκδουλεύσεις", το ύψος του ποσού το οποίο θα παρελάμβαναν οι Έλληνες κατήλθε στις 816.000 λίρες, ενώ η χρέωση λόγω του δανείου ίσχυσε για ολόκληρο το ποσό (2.000.000 λίρες). Όμως ούτε και αυτό το ποσό τελικά ήταν στη διάθεση των Ελλήνων. Τέθηκε στη διάθεση της αγγλοεβραϊκής διαχειρίσεως με εκβιαστικούς όρους και αντί να σταλούν όπλα και χρήματα στην Ελλάδα, όπως είχε εκ των προτέρων συμφωνηθεί, παραγγέλθηκαν πλοία στην Αγγλία, φρεγάτες στις ΗΠΑ, μισθώθηκαν πανάκριβα αμειβόμενοι ξένοι στρατιωτικοί, οι οποίοι ήλθαν στην Ελλάδα όχι βέβαια για να συμβάλλουν στην διεξαγωγή του Αγώνα, αλλά για να θησαυρίσουν, εκμεταλλευόμενοι καιροσκοπικά, τις δυσμενείς για τον Ελληνισμό συγκυρίες, το δε εναπομείναν ποσό κατασπαταλήθηκε στο… χρηματιστήριο. Ποτέ άλλοτε Έθνος δεν καταληστεύτηκε κατ' αυτό τον επαίσχυντο τρόπο, όπως συνέβη με το Ελληνικό στην προκειμένη περίπτωση.

Το υλικό, ότι δηλαδή απέμεινε από αυτό, παραδόθηκε τελικά στις Ελληνικές δυνάμεις προς το τέλος σχεδόν του αγώνα, μόλις το 1826 και αυτό υπήρξε ελλιπέστατο. Αυτές, σε συντομία, ήταν οι ληστρικές – τοκογλυφικές επιδόσεις των εβραιοάγγλων και των εβραιοαμερικανών "φιλελλήνων", για να επιβεβαιωθεί τελικά το εικοστό άρθρο από τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών, το οποίο αναφέρει επιγραμματικά τα ακόλουθα:

Κάθε δάνειο υποδεικνύει την αδυναμία του Κράτους και την μη κατανόηση των δικαιωμάτων αυτού. Τα δάνεια επικρέμωνται όπως το σπαθί του Δαμοκλέους στο κεφάλι κυβερνώντων. Τα εξωτερικά δάνεια είναι βδέλλες. Όταν όμως εξαγοράσουμε τα πρόσωπα τα οποία χρειάζονται, για να μεταφέρουν τα δάνεια σε εξωτερικό έδαφος, όλα τα πλούτη των κρατών διοχετεύονται στα ταμεία μας και όλοι οι χριστιανοί αρχίζουν να καταβάλλουν σε εμάς φόρο υποτέλειας… Νιώθοντας απέχθεια αλλά και αγανάκτηση από την κατάσταση που επικρατούσε, μία κατάσταση η οποία με ελαφρές παραλλαγές εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και σήμερα, ο φιλέλληνας Λόρδος Βύρων σε ποίημά του, μεταξύ των άλλων, αναφέρει και τους ακόλουθους στίχους.

Πόσο πλούσια είναι η Βρετανία
Όχι φυσικά σε ορυχεία, ή ειρήνη
ή αφθονία, καλαμπόκι ή λάδι ή κρασιά.
Ήταν ποτέ η χριστιανική γη τόσο
πλούσια σε εβραίους;
Όλες οι καταστάσεις.
Όλα τα πράγματα.
Όλες τις ηγεμονίες, αυτοί τις ελέγχουν.
Κάνουν ένα δάνειο «απ' την Ινδία ως τον Πόλο
με μεγάλη ταχύτητα.
Αυτοί τραπεζίτης – κτηματομεσίτης – Βαρώνος.

Βοηθούν την χρεωκοπία μας
τύραννοι για το συμφέρον τους…

Ο διεθνής σιωνισμός άλωσε καίρια την πολιτική ζωή της Ελλάδας, εγκαθιδρύοντας το κοινοβουλευτικό πλαίσιο, το οποίο είναι γνωστό από που έλκει την καταγωγή του.

http://www.diadrastika.com